

Аа... ай-люлі...

Аа...

Я сорок років кружляв по цій пустелі
То відчинялися, то зачинялись двері
То руйнував, то знову будував мости
Аж поки з мороку не намалювалась ти...
Тобі це вдалося. І як ти встигаєш
Переорати разом усе, що я маю
Те що зберігаю, тримаючи в собі
У ляді, де ніколи і нікого взагалі?...
Таких, як ти, палили ще триста років тому
Я не наполягаю, ти ж ніби не при чому
Але куди би ми не ішли, з тобою було слизько
Ти, ніби янгол, хоча літаєш низько...

Аа... ай-люлі...

Я шукаю, я тебе шукаю!...

Чужим дітка дулі...

Ввечері знайду, а вночі злякаю!...

Ти забронювала столик у моїм житті
Замовила все, випила все, лишила у смітті
У твоїм покритті не знайти сигналу
Я розрахувався, але цього замало...
Донедавна я любив цей світ
Донедавна я прокидався рано
Посміхався і обійми не боявся розкривати
Тепер я світ новий почну із тебе будувати!...
З усіма проблемами, що довелось долати
Вважав за необхідне я просто переспати
Ти – теж проблема. І ось дилема:
Як ми прокинемося – разом чи окремо?...

Аа... ай-люлі...

Я шукаю, я тебе шукаю!...

Чужим дітка дулі...

Ввечері знайду, а вночі злякаю!...

Де поділись янголи?... Де вони?... Де вони?
Хором у неба запитали демони...
Де ваші янголи?... Де вони?... Де вони?...
Вночі у неба запитали демони□...

Де поділись янголи?... Де вони?... Де вони?
Хором у неба запитали демони...
Де ваші янголи?... Де вони?... Де вони?...
Вночі у неба запитали демони□...